

MAXIM-JO BECK MCGOSH

Maxim-Jo Beck MCGOSH är utbildad vid Skolen for Moderne Dans i Köpenhamn. Hon har varit verksam dansare sedan 1992 och har medverkat i koreografier av bl a Marie Brolin-Tani, Tim Rushton, Martin Forsberg, Paula Tuovinen och Ingrid Rosborg. Under 2005-2006 dansade hon för Danska Dansteatern. Idag arbetar hon som frilansdansare. Nyligen medverkade hon i *Undladelsen* av Poul Laursen och i *"& Albino"* av Lee Wilkinson.

MOE NIEDA

2004, samma år som japanskan Moe Nieda tog examen vid Acri Horimoto Ballet Academy i Japan, vann hon den prestigefyllda tävlingen Prix de Lausanne. De följande två åren fortsatte hon att studera vid The Royal Ballet School i London. Under sin studietid har hon dansat i flera uppsättningar och bl a turnerat i USA med The Royal Ballet Company.

THOMAS JOHANSEN

Thomas Johansen från Sverige är utbildad vid Balettakademien i Göteborg där han tog examen 2001. Redan tidigt i karriären dansade han med The Ultimate Dance Company och på Kungliga Operan i Stockholm. 2003-2005 var han verksam på Skånes Dansteater i Malmö och flera år i rad har han medverkat vid Festival La Versiliana i Italien.

JOYSTICK 2. TV-spelsmusik på riktigt!

ÄVENTYRSKONSERTER MED MALMÖ SYMFONIORKESTER

Torsdag 8 och Fredag 9 november 19.30

MALMÖ AKADEMISKA KÖR

Charles Hazlewood, dirigent

Ur kvällens program: Halo, BIOSHOCK™, Shadow of the Colossus, Suikoden, Medley Nintendo, Medley Commodore 64, Final Fantasy VII & VIII

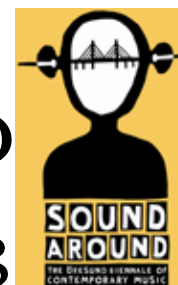
Orvar Säfström, programvärd

SOUND AROUND

TORSDAG 11 OKTOBER 19.30

2007/2008

MALMÖ SYMFONIORKESTER

PIETARI INKINEN dirigent

Marika Fältskog konsertmästare

CATHARINA PALMÉR (1963)

Färd genom ögonblicket (2006) Uruppförande (30')

Kyrie (ur *Hemligheter på vägen*)

Preludium (ur *17 dikter*)

Text: Tomas Tranströmer

HÅKAN PAASKE recitatör

THOMAS JOHANSEN, MAXIM-JO BECK MCGOSH, MOE NIEDA, dansare

MARIE BROLIN-TANI koreograf

PAUS

POUL RUDERS (1949)

Thus Saw Saint John (1984) (11')

EINOJUHANI RAUTAVAARA (1928)

Symfoni nr 7 "Angel of Light" (1995) (38')

I Tranquillo

II Molto allegro

III Come un sogno

IV Pesante

MUSIK I SYD
SKÅNEKRONBERG
TonSatt

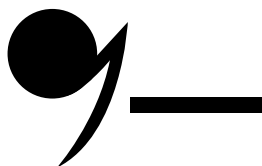
PIETARI INKINEN dirigent

Pietari Inkinen (f 1980) tillhör de mest intressanta namnen i den nya generationen av dirigenter och utmärkte sig tidigt internationellt. I dag är han är Music Director för New Zealand Symphony Orchestra.

Inkinen är utbildad vid Sibelius-Akademien i Helsingfors med Jorma Panula, Leif Segerstam och Atso Almila som lärare. Han har även studerat violin i tre år för Zakhar Bron i Köln och framträtt som solist i Finland. I egenkap av dirigent arbetar han med en rad orkestrar, bl a Helsingforsfilharmonikerna, finska Radiosymfonikerna, Sveriges Radiosymfoniker, BBC Scottish Symphony Orchestra samt Riccardo Chaillys Orchestra Sinfonica di Milano. Pietari Inkinen engageras även som operadirigent; han har nyligen arbetat med *Eugen Onegin* vid Finska Nationaloperan. För inte så länge sedan debuterade han vid La Monnaie i Bryssel med *Våroffer*. Skivinspelningen med Bayerns kammarorkester (Oehms Classics) fick strålande recensioner och uppmärksammades av bl a BBC Music Magazine.

Pietari Inkinen är också en hängiven kammarmusiker och arbetar regelbundet i olika kammarmusikaliska sammanhang. Egna trion Inkinen Trio har rosats och blev nyligen inbjuden till anrika Wigmore Hall i London. Inkinen spelar på en Carlo Bergonzi-violin, daterad 1732, sponsrad av Gyllenberg Stiftelsen.

2006 dirigerade Inkinen Classical Fame Factory hos oss och lovordades i pressen för sin briljanta balansförmåga. Han berömdes för att skickligt undvika bombastiska fallgropar och patetiska lidelser och applåderades också för sin förmåga att hantera sköra toner, färgrika uttryck och styrkefulla explosioner.

MARIE BROLIN-TANI koreograf

Marie Brolin-Tani är född i Stockholm 1958, utbildade sig där vid Balettakademien och senare vid London School of Contemporary Dance och École Joseph Russillo i Paris.

1982 kom hon till Den Jyske Opera i Århus. I Århus skapade hon tillsammans med koreograferna Eske Holm, Palle Granhøj och sin man, scenografen Hans-Olof Tani en professionell dansplattform med träningsscenen Ny Dans och kompaniet Århus Dansteater.

1987 debuterade hon som koreograf med verket *Ikaros*. Det blev början till egna dansproduktioner som *Picasso*,

tragedi som Aischylos' *Orestien*, 1994, som gästspelade på Det Kongelige Teater 1995.

2001 sade Marie adjö till sin dansteater i Århus för att bli konstnärlig ledare för Skånes Dansteater med hemmascen i Malmö. Här verkade hon fram till 2006. Förutom ett strålande koreografiskt arbete gjorde hon också en stor kulturpolitisk insats. Hon var med om att permanenta Skånes Dansteater som regional institution med eget nytt danshus i Båghallarna som ligger i det kulturellt och framtids-syftande omdanade industri- och hamnområdet.

Aktuellt nu i höst:

"*To Dream* utgör en skiss till ett verk som har premiär på Operan i Köpenhamn i november. Dansaren Melody Putu, som Marie Brolin-Tani har tagit med sig från Skånes Dansteater,

1988. Marie har också gjort koreografi för teaterproduktioner, bl a *Marie Grubbe* på Odense Teater 1988, *Parsifal* på Den Jyske Opera 1991 där hon också gjorde *Carmen* 1999.

Marie Brolin-Tani utgår från modern expressiv dans. Hon skildrar känslor mellan människor inte minst de stora lidelserna, både de vackra och de perverterade. Hennes koreografier har oftast varit berättande t ex baserat på ett drama som Büchners *Woyzeck*, 1990, en roman som Dostojevskijs *Idioten*, 1993, och en

är huvudperson i *To Dream*, och det är hans erfarenheter från sin uppväxt under apartheid i Sydafrika, som verket handlar om. Tillsammans med två kvinnliga dansare skapas den ena skulpturala positionen efter den andra. Omväxlande råa kraftfulla lyft och försiktiga poser som påminner om Michelangelos skulptur *Den döende slaven*. Marie Brolin-Tanis koreografi har helt enkelt allt: Vackra rörliga armar, vibrerande fingrar, steg i ultrarapid och ett högt suggestivt tempo i rituell stamdans."

"*Torben Kastrup tidningen Dans*"

CATHARINA PALMÉR

Färd genom ögonblicket

Ögonblicken strax före ett uruppförande har alltid något extra över sig, en sorts kollektiv förväntan inför det nya, spännande och icke hörda. Ett uruppförande innebär också möjlighet till direktkontakt med tonsättaren. Det visade sig att Catharina befann sig endast några knapptryckningar bort och snart kunde jag via mail ta del av hennes tankar om sitt verk *Färd genom ögonblicket* (2006). Efter titeln hade hon skrivit "...för symfoniorkester, dans och recitation ad libitum", och därtill stor symfoniorkester. En palett full av förutsättningar och infallsvinklar! Delar av verket kunde höras i Pildammsparken redan i juni i år men nu är det dags för det stora uruppförandet. Verket har tillkommit i nära samarbete med koreografen Marie Brolin-Tani, ett samarbete som utgått från två dikter av Tomas Tranströmer, *Kyrie* ur *Hemligheter på vägen* (1958) och *Preludium* ur *17 dikter* (1954), och som varit gemensam inspirationsgrund för skapandet av musik och rörelse. Catharina beskriver det så här: "Texternas vackra och bildrika språk, har haft stor betydelse för utformningen av kompositionen, både tonmässigt och formellt. Medan den första formsektionen mycket handlar om mörkret, och så småningom ljuset i *Kyrie*, så är andra sektioner inspirerade av meta-

forerna i *Preludium*. Exempel på formbärande verbala bilder är "trädrotsystemens underjordiskt svängande lampor", grönskan som lyssnar till "rytmen från ett osynligt pumpverk", samt stillheten, insikten och ljuset i diktens slutdel.

Catharina Palmér ingår i den treklöver som fokuseras i TonSatt och kvällens uruppförande är en del av detta projekt inom vilket även *Symphony No. 1* får sitt uruppförande av Helsingborgs Symfoniorkester senare i höst samt *Kyrie*, *Sanctus* och *Agnus Dei* som urupförs av Malmö Kammarkör. Catharina har fått sin kompositionsutbildning dels vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och dels vid Indiana University i USA. Bland hennes lärare kan nämnas Franco Donatoni, Brian Ferneyhough, Pär Lindgren och Sven-David Sandström.

TonSatt

© Rolf Martinsson

TOMAS
TRANSTRÖMER

Kyrie

Ibland slog mitt liv upp ögonen i mörker.
En känsla som om folkmassor drog genom gatorna
i blindhet och oro på väg till ett mirakel,
medan jag osynligt förblir stående.

Som barnet somnar in med skräck
lyssnande till hjärtats tunga steg.
Långt, långt tills morgonen sätter strålarna i låsen
och mörkrets dörrar öppnar sig.

(ur *Hemligheter på vägen*, 1958 av Tomas Tranströmer)

Preludium

Uppvaknandet är ett fallskärmshopp från drömmen.
Fri från den kvävande virveln sjunker
resenären mot morgonens gröna zon.
Tingen flamar upp. Han förnimmer – i dallrande lärkans
position – de mäktiga trädrotsystemens
underjordiskt svängande lampor. Men ovan jord
står – i tropiskt flöde – grönskan, med
lyftade armar, lyssnande
till rytmen från ett osynligt pumpverk. Och han
sjunker mot sommaren, firas ned
i dess bländande krater, ned
genom schakt av grönfuktiga åldrar
skälvande under solturbinen. Så hejdas
denna lodräta färd genom ögonblicket och vingarna breddas
till fiskgjusens vila över ett strömmande vatten.
Bronsålderslurens
fredlösa ton
hänger över det bottenlösa.

I dagens första timmar kan medvetandet omfatta världen
som handen griper en solvarm sten.
Resenären står under trädet. Skall,
efter störtningen genom dödens virvel,
ett stort ljus vecklas ut över hans huvud?

(ur *17 dikter*, 1954 av Tomas Tranströmer)

POUL RUDERS Thus Saw Saint John

Poul Ruders har en imponerande verkförteckning som inkluderar verk för orkester, opera, balett och en mängd kamarmusikkonstellationer. Hans opera *The Handmaid's Tale* (1996–98) fick efter premiären 2000 en enorm genomslagskraft på kort tid och detta lockade snart prominenta verkbeställare som New York Philharmonic Orchestra, Berlinfilharmoniska och the BBC Symphony Orchestra. Det var Den Kongelige Opera i Köpenhamn som hade beställt *The Handmaid's Tale* och succén resulterade i ytterligare en beställning från dem, denna gång till invigningen av det nya operahuset i Köpenhamn 2005. För tillfället i fråga komponerade Ruders *Kafka's Trial*. Kvällens verk *Thus Saw Saint John* (1984) eller som Ruders själv skulle ha sagt på sitt modersmål, "Saaledes Saae Johannes", är också ett beställningsverk, men av betydligt tidigare datum. Det var Själlands Symfoniorkester som

tog initiativet den gången. Verket är skapat med utgångspunkt från några rader i Johannes uppenbarelse, en undergångstext som Ruders målar i starka orkestrala färger. Ruders personliga tonspråk, med rötter i 1960-talet, har genomgått en stark utveckling, men man kan också tydligt skönja en röd tråd genom hans produktion: kärleken till tonaliteten och det romantiska uttrycket. Han anser att diskussionen om modernismen är ofruktbar och sammanfattar torrt och pricksäkert sin kompositoriska hållning med orden: "Jeg interesserer mig for form, udtryk og instrumentation. Om det er moderne eller ikke er jeg komplet lige glad med: Stilproblemer interesserer mig ikke, når blot jeg ikke reproducerer."

© Rolf Martinsson

EINOJUHANEN RAUTAVAARA Symfoni nr 7 "Angel of Light"

Få nordiska nutidstonsättare har fått uppleva ett sådant uppsving som Rautavaara gjort de senaste åren. Efter en gedigen grundutbildning under 1950-talet vid bland annat Sibelius-Akademien lämnade Rautavaara Finland för utlandsstudier. Lärare som Copland, Sessions och Persichetti gav nya kompositoriska in-

fallsvinklar och tidigt började Rautavaara prisbelönas för sitt skapande, i kompositionstävlingar såväl som i nomineringar till en rad skivpris.

Boosey & Hawkes, ett av vår tids ledande musikförlag, tog 2003 över utgivningen av Rautavaaras musik vilket resulterat i att hans verk nu framförs världen över i absoluta toppsammanhang. Ett av Rautavaaras många prisbelönda verk är hans *Symfoni nr 7* med titeln *Angel of Light* (1995). Symfonin är det tredje verket i en serie kompositioner där ordet angel ingår. Detta är ingen programmusik som försöker beskriva ett fenomen eller en händelse, utan är vad man skulle kalla "absolut musik". Rautavaara har snarare associerat till den ar-

ketyp som ängeln utgör, ett ord eller en metafor som satt fantasin och komponerandet i rörelse. Man kan tänka sig att ett fastlagt program för hur komponerandet av verket skulle gestalta sig lätt hade kunnat inverka hämmande på det fria skapandet. Det är fängslande musik, full av kontraster med spännvidd från höga isiga flageoletter i violinerna till starka orkestrala eruptioner. Den som följer verkets melodiska linjer kommer att höra hur Rautavaara flera gånger återkommer till det hymnliknande motiv som presenteras i den inledande satsen.

© Rolf Martinsson

Håkan Paaske, recitatör

Håkan Paaske arbetar vid Malmö Dramatiska Teater. Han har haft ledande roller i bl a *Vem är rädd för Virginia Wolf*, *Cabaret*, *Ett dockhem*, *Färdknäpp*, *Gertrud*, *Faust*, *Kamraterna*, *Misantropen*, *Före Detta*, *Dröm om hösten* och *Arkitekten*.

På TV och film har vi sett Håkan i bland annat *Till minnet av Marie, Åshöjdens BK*, *Lukas 8:18*, *Labyrinten*, *Det nya landet* och *Talismanen*.

Under våren 2006 framförde Håkan tillsammans med Lennart Holmgren och Tomas Lewandowski programmet *Så kunde det låta* om Hipps historia i Restaurang Hipps bakficka.

1987 gjorde Håkan regidebut med *Fool for love* på Verkstan. Efter det har han registrerat Harold Pinters *Beställningen (The dumb waiter)* i Hipps repal (2004), och under hösten 2006 *Killar skulle aldrig göra så* på Intiman. Våren 2007 regisserade Håkan klassrumsföreläsningen *Blästrad*.

Källa: www.malmodramatiskateater.se

